

Schiller Institut

Sankt Knuds Vej 11, kld. tv., 1903 Frederiksberg, tlf.: 35 43 00 33, si@schillerinstitut.dk, www.schillerinstitut.dk

Tale af Tom Gillesberg til Schiller Institutets foretræde for Folketingets Politisk-økonomiske Udvalg den 17. januar 2008.

Kun et nyt Bretton Woods-finanssystem kan løse finanskrisen

Goddag, jeg er Tom Gillesberg, formand for Schiller Institutet i Danmark.

Tak fordi vi måtte komme.

Vi er her i dag, fordi den kreditkrise verden har oplevet gennem de seneste seks måneder, er del af et sammenbrud af det globale finanssystem. Kun ved at sætte hele finanssystemet under konkursbehandling og etablere et nyt Bretton Woods-systemⁱ kan vi undgå totalt kaos. Folketinget bør derfor arbejde for etableringen af et sådant Bretton Woods-finanssystem og sikre, at de danske myndigheder træffer forholdsregler for at beskytte befolkningen, den fysiske økonomi og vores bank- og finansvæsen.

Den internationale finanskriser

Da den internationale kredit- og finanskriser brød ud i slutningen af juli, ved at den amerikanske subprimekrise trak tæppet væk under gigantiske internationale finansværdier og begyndte at vælte banker som f.eks. IKB-banken i Tyskland og den britiske Northern Rock, håbede de fleste, at det tyske finanstilsyn BAFIN overdrev, når det kaldte krisen den værste bankkrise siden 1930'erne.

I dag har det vist sig, at det er værre end selv BAFIN frygtede. Vi står ikke med en subprimekrise og nogle uheldige spekulanter, men med et sammenbrud af hele det internationale finanssystem. Systemet er gennemsyret af mange års finansspekulation, som har skabt fiktive papirværdier, der nu må nedskrives med enorme milliardbeløb. De 500 milliarder kroner, som verdens banker hidtil har måttet afskrive på subprimekrisen, vurderer Deutsche Bank bliver til 2.000 milliarder kr. – 33 Kattgatbroer. Samtidig brister nu andre bobler som aktieboblen, boligboblen, kreditkortgældsboblen og på et eller andet tidspunkt også den gigantiske derivatboble. Enorme papirværdier går op i røg.

Det vil efterlade en stor del af verdens finansinstitutioner bankerot og er en krise, der i størrelse og dybde overgår den i 30'erne og bringer tankerne hen på det finanssammenbrud i det 14. århundrede, der efter handelshusene Bardis og Peruzzis bankerot, indledte den mørke middelalder. Centralbankers forsøg på at udskyde krisen gennem at sænke renten og tilføre massive mængder likviditet vil blot medføre hyperinflation, som man så det i Weimar-Tyskland i 1923 – men denne gang på global skala.

LaRouche's forslag til et Nyt Bretton Woods-finanssystem

Lyndon LaRouche, økonom og tidligere demokratisk præsidentkandidat, har længe påpeget opbygningen til den nuværende krise. I ånden fra Roosevelts tiltag i 30'erne har han advaret imod finansverdenens ønske om at lade befolkningen betale for krisen gennem en drakonisk nedskæringspolitik og har i stedet foreslået et nyt Bretton Woods-finanssystem, der indebærer en konkursbehandling af det gamle finanssystem og etableringen af et nyt fastkurssystem. Det kan sikre fungerende banker og de langfristede kreditter til fysisk-økonomisk opbygning, der er nødvendige for den fremtidige globale samhandel og vores nationale velfærd.

Som det første skridt i den akutte krise foreslog han i august »Loven til beskyttelse af boligejere og banker af 2007«ⁱⁱ, der kan redde de millioner af amerikanske boligejere, der trues af tvangsauktion, og beskytte de amerikanske banker. Til gengæld kan finansspekulation, hedgefonde og de »kreative« finansinstrumenter gå ned og hjem. LaRouches lovforslag er blevet introduceret i otte delstatskongresser, (yderligere fem er på vej), er vedtaget i 30 amerikanske byer og er allerede begyndt at påvirke det amerikanske præsidentvalg.

Derefter, mener LaRouche, må USA i gang med en New Deal, og sammen med Rusland, Kina, Indien og andre lande etablere det nye Bretton Woods-finanssystem og et internationalt samarbejde om store infrastrukturprojekter, som f.eks. Den eurasiske Landbro og en tunnel under Beringstrædet. Allerede i 2005 vedtog det italienske deputeretkammer at forpligtige regeringen til at arbejde for etableringen af et nyt finanssystemⁱⁱⁱ og i sidste uge publiceredes underskrifter fra 40 franske borgmestre^{iv} – deraf to parlamentsmedlemmer – for et nyt Bretton Woods.

Hvad gør vi i Danmark?

Herhjemme har Schiller Instituttet og undertegnede rejst denne debat. Ved valget i november 2005 havde vi sloganet: »Når boblen brister... Et nyt Bretton Woods« og ved det nylige folketingsvalg plakater med: »Efter Finanskrisen: Magnettoget over Kattegat«. Sideløbende har vi uddelt mere end 200.000 kampagneaviser for at sørge for, at vi alle rettidigt kan forberede os på den finansielle flodbølge, der er på vej.

Danmark skal beholde kronen og vores unikke realkreditsystem, og hurtigst muligt få afskaffet de nye farlige SDO-lån. Finanstilsynet må kortlægge de problemer vores banker er eksponeret over for udefra (også via udenlandske datterselskaber) og gennem de seneste års kraftigt stigende udlån herhjemme. Der må gribes ind for at nedbringe risikoen. Samtidig må vi forberede os på konsekvenserne af et kollaps af den danske boligboble og modsvarigheden til den amerikanske subprimekrise: Hundreder af danske pantebrevskaruseller, der snart vil kollapse sammen med boligboblen.

Fremadstormende banker har ukritisk lånt penge ud til byggeprojekter, som dem i Ørestaden, med ringe sikkerhed. Boligejere med stigende friværdi er blevet overtalt til at optage investeringskreditter med »sikkerhed« i friværdien, der er blevet brugt til forbrug og gearede finansinvesteringer, der har pumpet en boble op på det danske aktiemarked. Alt dette vil ramme de danske banker og hele vores økonomi hårdt.

Folketinget må handle

Folketinget må pålægge regeringen at arbejde for iværksættelsen af et nyt Bretton Woods-finanssystem og gennem tiltag lig »Loven til beskyttelse af boligejere og banker af 2007« sikre, at de danske borgere og den danske økonomi beskyttes.

Folketinget må også pålægge regeringen at forberede en hurtig iværksættelse af påtrængende anlægsinvesteringer, der kan holde gang i den danske økonomi og begynde et nationaløkonomisk skifte væk fra en forbrugsdrevet økonomi, hvor servicejobs erstatter beskæftigelse i de produktive erhverv. Vi må tilbage til en investeringsbaseret økonomi, hvor investeringer i infrastruktur, produktion, og videnskabeligt og teknologisk fremskridt skaber grundlaget for øget produktivitet og en højere levestandard for hele befolkningen.

Infrastrukturbudgettet må tredobles, så vi, udover de selvindlysende akutte motorvejs- og jernbaneinvesteringer, kan få bygget brugerbetalte faste forbindelser over Femern Bælt, Kattegat og Helsingør-Helsingborg og et offentligt betalt dansk magnettognet. Dette magnettognet vil ikke blot reducere rejsetiden mellem København og Århus til 25 minutter, men vil, når det er fuldt udbygget, binde hele Danmark tættere sammen og kunne overtage en stor del af person- og godstransporten. Et internationalt net vil ikke blot bringe os til Stockholm, Oslo, Hamburg og Berlin på under fem kvarter, men helt til Asien og Amerika.

Webcast med LaRouche

Den internationale krise vi står midt i er uden historisk sidestykke og kan ikke løses indenfor det nuværende finanssystems rammer. Den truer ikke blot vores nuværende og fremtidige velfærd, men er med aktiv hjælp fra imperiefraktionen i Storbritannien allerede i gang med at udløse globalt kaos og en ny mørk tidsalder. Men laver vi de nødvendige modige politiske indgreb, kan vi ikke blot overvinde den akutte krise men også skabe en global renæssance, der giver alle nationer og folkeslag mulighed for at skabe sig en menneskeværdig fremtid.

I aften kl. 19:00 vil Lyndon LaRouche holde en webcast fra Washington om alvoren i den nuværende krise og vejen ud af den. Det ville være en god idé at lytte med og efterfølgende gå i det italienske senats fodspor, og invitere LaRouche til Folketinget for at diskutere disse spørgsmål yderligere.

Tak for ordet.

ⁱ Se Bilag 1: Verden har brug for et Bretton Woods-finanssystem!

ⁱⁱ Se Bilag 2: Lyndon LaRouches lovforslag til beskyttelse af boligejere og banker.

ⁱⁱⁱ I resolutionen, der blev vedtaget af det italienske deputeretkammer den 6. april 2005, hedder det bl.a.: »[Resolutionen] Forpligtiger regeringen til at handle i alle relevante internationale sammenhænge for at skabe en ny finansiel struktur, der sigter mod at undgå fremtidige finanskrak og en gentagelse af spekulative bobler, og som sådan er rettet mod det primære mål at støtte den reelle økonomi; og til at tage alle nødvendige skridt til at nå, så snart som mulig, sammen med andre nationer, en indkaldelse til en international stats- og regeringskonference, for at skabe et nyt og mere retfærdigt globalt finans- og betalingsystem.«

^{iv} http://www.solidariteetprogres.org/spip/sp_article.php3?id_article=3209.

Andre bilag:

Bilag 3: Dækning af den internationale finanskrisen i Schiller Institutets nyhedsbrev Prometheus fra december 2007 og januar 2008.

Bilag 4: "US and China," tale af Lyndon LaRouche i Los Angeles, USA, den 24. november 2007 om hans forslag om en 4-magtssamarbejde for at etablere et nyt stabilt Bretton Woods finanssystem.

Bilag 5: The End of the 'Free' Market Economy: We Need Laws To Save the Common Good in Germany! By Helga Zepp-LaRouche.

Bilag 6: The Debt Crises Moves To Center Stage by John Hoefle.